

قوه قضائیه و دولت: متهمین ردیف اول محاربه با حقوق بشر

دور جدید مضحکه برچسب زنی بر آزادی خواهان شروع شده است. دولت در حال سقوط کودتاگران مذبحخانه در تلاش است تا با ارباب مردم، با ابزار قوانین قرون وسطائی و از طریق قوه بی اعتبار قضائیه، خود را از غرق شدن نجات دهد. این بار حشیشی که به آن چنگک زده اند تا از فرورفتن شان به باتلاقی که خود آن را به وجود آورده اند جلوگیری کند خزه ای پوسیده به نام "جرم" محاربه است. این همان جرمی است که به روایت تاریخ، امام حسین با مخالفت خود با "خلیفه و ولی امر مسلمین"، یعنی یزید، مرتکب شد و بر "حکومت اسلامی وی" خروج کرد. جرمی که امروزه نه تنها جرم محسوب نمی شود بلکه از اساسی ترین بنیادهای حقوق بشر است: حق مخالفت با ظلم و مطالبه حقوق و آزادی های اولیه انسانی.

محاربه در قانون مجازات اسلامی، باب هفتم (مواد ۱۸۳ تا ۱۹۶)، که در متن جدید اصلاحی، در مبحث هشتم، (مواد ۱-۲۲۸ تا ۱۰-۲۲۸) آورده شده است، صرف نظر از جزئیاتی که مورد نظر این یادداشت کوتاه نیست، بدو ناظر بر اقدام عده ای برای ایجاد ترس و وحشت، یا تعرض به جان و مال و ناموس مردم یا سلب آزادی و امنیت آنان است. به نظر شما این موارد بیشتر با اعمال مردمی که به طور مسالمت آمیز برای گرفتن حقوق مسلم خود در خیابان ها حضور پیدا می کنند قابل انطباق است یا با اعمال عده ای لباس شخصی و حتی مامورین یونیفورم پوش دولت کودتا که از هیچ جنایتی برای ارباب مردم و تعرض به جان و مال و ناموس آن ها، چه در خیابان ها و چه در زندان ها و سیاهچال ها، کوتاهی نکرده اند؟

در محاربه مبحثی دیگر در مورد اقدام مسلحانه و یا اجرای طرح براندازی حکومت از طریق تهیه و استفاده از اسلحه و مواد منفجره، و در متن جدید، اقدام گسترده علیه امنیت داخلی یا خارجی و اختلال در نظام اقتصادی کشور، آتش سوزی، تخریب و ترور، پخش مواد سمی و میکروبی و خطرناک و سایر جزئیات مربوطه وجود دارد که هیچ یک، حتی در چارچوب قوانین غیر انسانی و ضدبشری موجود، قابل انطباق با اعتراضات به حق مردم نیست. تنها مورد قابل اعتناء ممکن است ایجاد آتش سوزی عمدی معترضان باشد. با توجه به حملات غیر مشروع، غیرقانونی و وحشیانه لباس شخصی ها که هیچ کس مسئولیت شان را رسماً برعهده نمی گیرد ولی از حمایت تام ماموران انتظامی برخوردارند، و با توجه به بیم قطعی ایراد صدمات شدید به جان و مال و ناموس مردم، با هر متر و معیار حقوقی، این آتش سوزی ها چیزی نیست جز کمترین اقدام برای "دفاع مشروع" مردم در برابر یورش خشونت بار مشتی افراد معلوم الحال، به سرکردگی کسانی که با فساد مالی آشکار خود مصداق بارز اختلال کنندگان در نظام اقتصادی کشورند و محارب. (در این زمینه نگاه کنید به مقاله "حقوق مردم: سخنی کوتاه با دستگاه قضائی، ماموران انتظامی و مردم" در همین وبلاگ).

مردم در طول هفت ماه گذشته خود قربانیان خشونت، ارباب و ارباب بوده اند. محاربه واقعی توسط دولت کودتائی و اعوان و انصار آنان صورت گرفته است. صدها فیلم، هزاران عکس و میلیون ها شاهد زنده، بهترین گواه بر این مدعا هستند. بازی های کودکانه ای چون طرح بحث اعدام در "بیست روز" یا "پنج روز" باعث انحراف اذهان از شیوع بودن این مجازات و ظالمانه بودن هر گونه محاکمه معترضان تحت هر عنوان، و پرت شدن حواس مردم به این مسائل انحرافی

و جزئی نمی شود. مردم هوشیارند. آن قدر هوشیار که با طرح بحث محاربه، موجی از مبارزه بر علیه آن تحت عنوان " من هم یک محارب هستم" به راه افتاده است و انعکاس چشمگیر آن در مطبوعات جهان، شیور رسوائی حامیان کودتا را به بلندی قامت رشید جوانان آزادی خواه ایران به صدا در آورده است.

قضاتی که بر مسند قضاوت به ناحق تکیه زده اند و برای ادامه خشونت و ارعاب مردم، برای دولت کودتا خوش رقصی می کنند بدانند (که خوب می دانند) حتی در صورت اثبات ارتکاب برخی اعمال در برابر مامورین خاطی دولتی توسط بعضی از مردم، رکن معنوی جرم (همان جرمی که خارج از قوانین قرون وسطائی اساساً جرم تلقی نمی شود) محقق نیست. کسی با نیت ارعاب مردم و سایر موارد، عملی مرتکب نشده است. از باب ادله اثبات جرم نیز، با عنایت به سوابق محرز شکنجه های روحی و جسمی، عدم دسترسی آزادانه به وکیل در مراحل دادرسی و بسیاری ایرادات مهم از جهت رعایت آئین دادرسی کیفری، اقرار احتمالی اخذ شده از متهمین فاقد اعتبار و غیر قابل استماع است. صدور هر گونه حکمی در محکومیت مردم تحت فشار تبلیغاتی کودتاجیان و رسانه های آنان فاقد وجاهت قانونی و مشروعیت حقوقی است و بدون شک در کارنامه شما به عنوان جنایت علیه بشریت ثبت خواهد شد. اگر رنگ دانشکده حقوق را به خود دیده باشید حتماً مباحث دادگاه های نونبرگ در محاکمه جنایتکاران آلمانی که در میان آنان مجریان "قانون" هیتلری هم بود را به یاد دارید. از آن واقعه پند بگیرید. نگذارید در کسوت متهمان "محاربه با حقوق بشر" و به جرم جنایت علیه بشریت و سایر جرائم احتمالی محاکمه شوید.

دولت کودتا و همدستانش در سایر نهادها مثل قوه قضائیه استعداد عجیبی در انجام بازی های سراسر باخت دارند. پیش کشیدن عنوان مجرمانه ای چون "محاربه" و اعمال مجازات های فجیع در آن خصوص هم در بعد داخلی موجب برافروختگی بیشتر مردم و ایجاد پتانسیل های عظیم تر برای تحولات سریع تر و بنیادی تر در کل نظام حکومتی خواهد شد (که با توجه به ظلم و جور و فساد موجود اصلاً باکی نیست و چه بهتر) و هم در بعد جهانی باعث "وهن" اسلام و بایگانی کردن آن برای همیشه تاریخ (که بعضی از جمع ما از این بابت نیز ناراحت نمی شوند). اما آیا این چیزی است که کودتاجیان و فرقه ضاله مصباحیه به دنبال آن هستند؟ اگر این طور است باید گفت بسیار موفق بوده و خواهند بود. اما در هر حال، با لحظه ای درنگ، در عاقبت کار خود اندیشه کنند. بسیار نزدیک است روزی که جنایتکاران در آتشی که خود افروخته اند خواهند سوخت.

حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران

مجله هم دی ماه ۱۳۸۸

<https://greenlawyers.wordpress.com>